

UJ ÉLET

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Szeged, Vásárhelyi-sugárút 2.
Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS POLITIKAI
FOLYÓIRAT.

Előfizetési ára:
Negyedévre 180 K.
Fél „ 360 „

TARTALOM: Udvarhelyi: Kilencedik karácsony; Juhász Gyula: Ének a vig barátról, vers; Cserzy Mihály: A lovonjáró asszony, regény; dr. Szádeczky K. Lajos e. tanár: Erdély történelméből 1700 körül; Ajtay Miklós: Akarom-e...? vers; dr. Turchányi Tihamér: A pénz betegsége; Ajtay Miklós: Hauptmann Gerhard; Reményik Sándor: Martyr-levelek, vers; Páskó Ödön: Két figura; Telcs Máté László: Holland-magyar kapcsolatok a múltban s a jelenben; Áprily Lajos: Nyár, vers; Balogh Arthur: A kisebbségi nemzetek védelmének újabb eredményei; Szamos: Uramisten; Kuncz Aladár: Vita az irodalmi macenasságról; Gyula diák: Jánosok, vers; Fetter Gyula: Látogatás Juhász Gyulánál; Áprily Lajos: Patroklos alszik, vers; Tamás: Levél; Mák: Így volt...; Áprily Lajos: Jozafát, vers; Szőke Sándor: Péterfy Tamás; —: Dani bá hezzaszólásai; Serestély Béla: Ülök az élet hegyén, vers; Gé: „Ivánkő”; Berde Mária: Hétszínű zászló; Áprily Lajos: Utolsó tutaj, vers; Péterfy Tamás: Ördögverés Kőpecen, népmese; T. Imets Béla: A sas, novella; Gyallay Domokos: A Musnay Éva titka, elbeszélés; Szőke Sándor: Magdaléna megtérése; Kelenen Andor: Mesevilág; stb.

Kilencedik karácsony

múlik el tőlünk pirosan, szürkén, feketén, ünneptelenül. Kilencedszer indulunk el csillagtalan éjszakában mi betlehemi csillagkeresők.

Ködös, hófelhős téli éjszakán mi székelyek, mi délkeletre nézünk: gyúl-e fel hát az a fény már a zágoni tájon? Hóba hanyatlott kis székely faluk, ködben veszteglő nagy magyar tanyák: mozdul-e már a fehér szemfödél alatt a föld?

Ó itt is, ott is idegen karácsonyokra hordják el székely havasok öreg fenyőit s aranyalmait múlt magyar nyárnak.

Itt is, ott is tavalyi kócbabát foldoznak gyermekhitünknek, gyermekvágyunknak mindiglen szerelmek.

Itt is, ott is csak lemondunk, csak sorvadunk, hullunk, seb vagyunk, égünk s mégis nincs annyi fájdalomunk, nincs annyi vágyunk, hogy életre kívánhatnók a Messiást.

Nem maradt bennünk több ember, csak aki voltunk: a gyermek. S a férfi, az eldurvult, a kiverő, a törvény alól kioldozódott fölébe hajlik múltunknak, voltunknak, hogy kifoldozza a régi kócbabát, hogy aranyfüsttel vonja be az elfakult gyermekilluziókat.

Karácsony a gyermek ünnepe. S bennünk a gyermek szenved, a szeretet, a hinni tudás, a jóra vágyás, a kacagni akarás kilenc karácsony óta. Az elbitangolt föld, az ősi jog, mit férfikönnyünk sirat, az kevesebb, mint amit bennünk a gyermek kilenc karácsony óta hiába vár: a régi karácsony. S a fel nem gyújtott gyertyák áldozatának melege, lángja lassan egy rettentő vallássá zsúfolódik bennünk s mi egyszer azt az örökké tavalyi drága kócbabát sorsunk arcába vágjuk: elég volt.

Elég volt. Heródesek, Pilátusok, Nérók, emberi szeny, hitványság, sötétség ne kísértetek: még vagyunk néhányan, kik emlékezünk pergőtüzes orosz karácsonyéjszakára, megszálló seregek, futólépések kürtkórusos karácsonynapjára s egy mindeneknél régiebb, rég elmúlt, de elfelejthetetlen karácsonyra.

Még vagyunk néhányan. S te tudod Isten, milyen az, mikor a jóságért, a békéért, a szeretetért ölni indul az ember.

Látod:

Mi még ezen a napon is csak a megbélyegzettek szavaival tudunk imádkozni.

UDVARHELYI.